

Opis modułu kształcenia / przedmiotu (syllabus)

Rok akademicki:	2017/2018	Grupa przedmiotów:	kierunkowe	Numer katalogowy:	K29
-----------------	-----------	--------------------	------------	-------------------	------------

Nazwa przedmiotu ¹⁾ :	Historia weterynarii i deontologia			ECTS²⁾	2
Tłumaczenie nazwy na jęz. angielski ³⁾ :	History of veterinary and deontology				
Kierunek studiów ⁴⁾ :	weterynaria				
Koordinator przedmiotu ⁵⁾ :	dr Jan Wiśniewski				
Prowadzący zajęcia ⁶⁾ :	dr Jan Wiśniewski				
Jednostka realizująca ⁷⁾ :	Katedra Higieny Żywności i Ochrony Zdrowia Publicznego				
Wydział, dla którego przedmiot jest realizowany ⁸⁾ :	Wydział Medycyny Weterynaryjnej				
Status przedmiotu ⁹⁾ :	a) przedmiot kierunkowy	b) stopień studia jednolite magisterskie; rok 1	c) stacjonarne		
Cykl dydaktyczny ¹⁰⁾ :	Semestr letni	Jęz. wykładowy ¹¹⁾ : polski i angielski			
Założenia i cele przedmiotu ¹²⁾ :	Celem nauczania przedmiotu jest przekazanie studentom wiadomości z historii weterynarii, jej rozwoju i osiągnięć od czasów starożytnych do współczesnych oraz pobudzenie zamilowania i dumy z uprawianego w przyszłości zawodu. Celem jest także zaznajomienie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu etyki zawodowej oraz praw i obowiązków lekarza weterynarii we współczesnym życiu zawodowym i społecznym.				
Formy dydaktyczne, liczba godzin ¹³⁾ :	a) wykłady; liczba godzin 30;				
Metody dydaktyczne ¹⁴⁾ :	Wykłady są prowadzone z zastosowaniem środków audiowizualnych (prezentacje multimedialne PPT), slajdy, zdjęcia, foliogramy.				
Pełny opis przedmiotu ¹⁵⁾ :	<p>Szczegółowy program wykładów</p> <p>1. Źródłostów i definiowanie terminów weterynaria, deontologia, propedeutyka. Nauki weterynaryjne w kompleksie nauk przyrodniczych, a w szczególności ich związki z medycyną i rolnictwem. Uzasadnienie celowości studiowania poszczególnych przedmiotów ze szczególnym uwzględnieniem historii weterynarii i deontologii. Weterynaria jako przedmiot studiów i jako zawód. Weterynaria w mitologii. Centaur Chiron jako symbol weterynarii. Mitologiczne postacie u Słowian odpowiedzialne za lecznictwo zwierząt. Wąż-symbol medycyny (2 godz.).</p> <p>2. Weterynaria w starożytności. Pierwsze pisane wiadomości o weterynarii. Papirus weterynaryjny z Kahun (ok. 2500 r. p.n.e.), Kodeks Hammurabiego (ok. 1700 r. p. n. e.). Osoby, których działalność związana była z weterynarią lub zajmowały się weterynarią. Hipokrates (460-377 r. p.n.e.), Arystoteles (384-322 r. p.n.e.), M. Portius Cato (234-149 r. p.n.e.) - autor „De agri kultura”, M. Portius Varro (116-27 r. p.n.e.) autor – „Rerum rusticarum libri tres”, P. Vergilius Maro (70-19 r. p.n.e.) autor poematu „Georgica”, L. J. Moderatus Columella - autor „De re rustica” Galen (130-200 r.), Absyrtus (IV w.), Venetius Renatius (V w.) autor „Artis veterinariae libri” (2 godz.).</p> <p>3. Stan weterynarii w Europie od średniowiecza do 1762 r. Choroby zaraźliwe zwierząt domowych od średniowiecza do drugiej połowy XVIII w. Wybitni lekarze: Awicenna (X w.), Jordanus Ruffus i jego dzieło o koniu napisane w 1250 r., William Harvey (1578-1657), Carlo Ruini i jego dzieło „Anatomia del Cavallo” (1598). Dynastia Lafossów i ich wkład w rozwój weterynarii w XVIII w. Pierwsze wiadomości o lecznictwie zwierząt u Słowian i na ziemiach polskich (listy Absyrtosa IV w.), Kowal Jakusz z Wiślicy – 1394 r. (2 godz.).</p> <p>4. Pierwsze polskie druki weterynaryjne: Conrad – „Sprawa a lekarstwa końskie...” (1532 r.), Piotr Crescentyn „Księgi o gospodarstwie...” (1542 r.), Marcin Siennik „Lekarstwa doświadczone...” (1564 r.), Krzysztof M. Dorohostajski „Hippika to jest o koniach xięgi” (1603 r.), Jan Ostroróg „Myśliwstwo z ogary” (1608). Zielniki i kalendarze weterynaryjne (2 godz.).</p> <p>5. Krzysztof Kluk czołowy polski przedstawiciel nauk przyrodniczych w okresie Oświecenia i jego dzieła. Stan wiedzy weterynaryjnej w XVIII w. Muzeum Rolnictwa im. Księdza Krzysztofa Kluka w Ciechanowcu, Muzeum Weterynarii w Ciechanowcu, Prywatne Muzeum Weterynarii w Przasnyszu (2 godz.).</p> <p>6. Zapobieganie chorobom i zwalczanie chorób zwierząt na ziemiach polskich w XIX w. Ustawodawstwo weterynaryjne w: Rzeczypospolitej, Księstwie Warszawskim, Królestwie Kongresowym, pod zaborami, w II Rzeczypospolitej, Weterynaria ludowa (2 godz.).</p> <p>7. Rozwój szkolnictwa weterynaryjnego w Europie ze szczególnym uwzględnieniem Polski. Założenie przez Claude’a Bourgelata (1712-79) pierwszej szkoły weterynaryjnej w Europie Lyon (1762) i w Alfort (1766). Pierwsze szkoły weterynaryjne w krajach europejskich. Zawarcie umowy w 1776 r. przez podskarbiego Wielkiego Księstwa Litewskiego - Antoniego Tyzenhanza z J. E. Gilbertem (1741-1814) w sprawie utworzenia szkół lekarskiej i weterynaryjnej. Założenie szkoły weterynaryjnej w Wiedniu (1767). Utworzenie katedry weterynarii na Uniwersytecie Józefińskim we Lwowie (1784) i jej kierownik prof. Jerzy Chmel (1747-1806). Utworzenie katedry weterynarii (1803) na Uniwersytecie Krakowskim i jej kierownik prof. Paweł Adami (1739-1814). Ogłoszenie przez senat Uniwersytetu Wileńskiego konkursu na objęcie katedry bydłowego leczenia (1803). Rozpoczęcie wykładów z weterynarii przez L. H. Bojanusa w 1806 r. Utworzenie Szkoły Weterynarii przy Uniwersytecie Wileńskim (1823) i jej założyciel L. H. Bojanus (1776-1827). Oddział Weterynaryjny w ramach Akademii Medyko Chirurgicznej (1832-42). A. F. Adamowicz i K. J. Muyschel uczniowie Bojanusa i</p>				

	<p>kontynuatorzy jego dzieła (2 godz.).</p> <p>8. Historia Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego od Instytutu Agronomicznego (1816) do czasów współczesnych. Założyciele i wybitni profesorowie SGGW (2 godz.).</p> <p>9. Szkoła Weterynarii w Burakowie pod Warszawą (1824-1830) przy Instytucie Agronomicznym w Marymoncie i jej dyrektor Adam Antoni Rudnicki (1785-1838). Otwarcie Szkoły Weterynarzy w Królestwie Polskim (1840) i jej przemiany do 1926 r. Profesorowie warszawskiej uczelni weterynaryjnej i ich osiągnięcia (2 godz.).</p> <p>10. Wydział Weterynaryjny U.W. następnie SGGW w latach 1927-1999 r. Wydział Medycyny Weterynaryjnej SGGW (2000). Profesorowie i ich najwybitniejsze osiągnięcia (2 godz.).</p> <p>11. Otwarcie szkoły weterynaryjnej we Lwowie (1881) i jej założyciel Piotr Seifman. Historia Akademii Medycyny Weterynaryjnej we Lwowie i jej profesorowie. Krótkie informacje o działających Wydziałach Medycyny Weterynaryjnej we Wrocławiu, Lublinie, Olsztynie (2 godz.).</p> <p>12. Tradycje i obyczaje akademickie, organizacje akademickie. Piśmiennictwo weterynaryjne. Średnie Szkoły weterynaryjne. Weterynaria wojskowa. Historia higieny żywności pochodzenia zwierzęcego (2 godz.).</p> <p>13. Deontologia weterynaryjna. Historia rozwoju weterynaryjnej etyki zawodowej. Podstawowe zasady etyki zawodowej. Kodeksy Etyki i Deontologii Weterynaryjnej – rys historyczny i współczesność. Powinności lekarza weterynarii w ochronie środowiska bytowania człowieka. Prawodawstwo dotyczące ochrony przyrody. Kobieta - lekarz weterynarii (2 godz.).</p> <p>14. Pozazawodowa praca i zainteresowania lekarzy weterynarii. Lekarze weterynarii jako politycy, wojskowi, działacze społeczni, literaci, dziennikarze, artyści (malarze, rzeźbiarze, graficy). Eklibris weterynaryjny (2 godz.).</p> <p>15. Organizacje weterynaryjne naukowe i zawodowe w Polsce. Weterynaryjne organizacje międzynarodowe. Weterynaryjne kongresy i zjazdy naukowe. Symbole weterynaryjne polskie i zagraniczne. Odznaczenia i odznaki weterynaryjne. Polskie czasopiśmiennictwo weterynaryjne (2 godz.).</p>	
Wymagania formalne (przedmioty wprowadzające) ¹⁶⁾ :	Brak.	
Założenia wstępne ¹⁷⁾ :		
Efekty kształcenia ¹⁸⁾ :	<p>01- wykazuje umiejętność słuchania i udzielania odpowiedzi językiem zrozumiałym, odpowiednim do sytuacji.</p> <p>02 - właściwie interpretuje odpowiedzialność lekarza weterynarii w stosunku do zwierzęcia i jego właściciela oraz w stosunku do społeczeństwa i środowiska.</p> <p>03- ma świadomość konieczności maksymalnego wykorzystania umiejętności zawodowych, w celu podwyższenia jakości opieki weterynaryjnej, dobrostanu zwierząt i zdrowia publicznego.</p> <p>04- potrafi działać zgodnie z obowiązującymi standardami i zasadami etycznymi.</p>	<p>05- wykazuje zrozumienie potrzeby i konieczności kształcenia ustawicznego dla ciągłego rozwoju zawodowego.</p> <p>06- przestrzega zasad etycznych.</p> <p>07- wykazuje tolerancję dla postaw i zachowań wynikających z odmiennych uwarunkowań społecznych i kulturowych.</p> <p>08- ma świadomość konieczności zaangażowania w działalność organizacji zawodowych i samorządowych.</p>
Sposób weryfikacji efektów kształcenia ¹⁹⁾ :	Efekty 01- 08: egzamin pisemny	
Forma dokumentacji osiągniętych efektów kształcenia ²⁰⁾ :	Treść pytań egzaminacyjnych z oceną.	
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową ²¹⁾ :	Aktywne uczestnictwo w wykładach.	
Miejsce realizacji zajęć ²²⁾ :	Aula wykładowa, Wydział Medycyny Weterynaryjnej, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.	
Literatura podstawowa i uzupełniająca ²³⁾ :	<p>1. „Zarys historii polskiej weterynarii z podstawami deontologii”, Praca zbiorowa pod redakcją Stefana Tarczyńskiego, Warszawa 1990 r., PWN.</p> <p>2. „Historia weterynarii i deontologia”, Tadeusz Rotkiewicz, Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie 2006.</p> <p>3. „Historia lecznictwa zwierząt w Polsce”, Aleksander Perenc, Opracował i uzupełnił Konrad Millak, Polska Akademia Nauk, Polskie Towarzystwo Nauk Weterynaryjnych Wrocław 1958 Warszawa, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wydawnictwo Polskiej Akademii Nauk.</p> <p>4. „Uczelnia Weterynaryjna w Warszawie 1840 – 1965”, Konrad Millak, Państwowe Wydawnictwo Rolnicze i Leśne, Warszawa 1965.</p>	
UWAGI ²⁴⁾ :		

Wskaźniki ilościowe charakteryzujące moduł/przedmiot²⁵⁾ :

Szacunkowa sumaryczna liczba godzin pracy studenta (kontaktowych i pracy własnej) niezbędna dla osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia ¹⁸⁾ - na tej podstawie należy wypełnić pole ECTS ²⁾ :	93,5 h
Łączna liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich oraz w wyniku pracy własnej dla osiągnięcia zakładanych celów kształcenia:	3 ECTS

Łączna liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, takich jak zajęcia laboratoryjne, projektowe, itp.:	..... ECTS
--	------------

Tabela zgodności kierunkowych efektów kształcenia efektami przedmiotu ²⁶⁾

Nr /symbol efektu	Wymienione w wierszu efekty kształcenia:	Odniesienie do efektów dla programu kształcenia na kierunku
01	wykazuje umiejętność słuchania i udzielania odpowiedzi językiem zrozumiałym, odpowiednim do sytuacji.	U_OUZ2.
02	właściwie interpretuje odpowiedzialność lekarza weterynarii w stosunku do zwierzęcia i jego właściciela oraz w stosunku do społeczeństwa i środowiska.	U_OUZ5.
03	ma świadomość konieczności maksymalnego wykorzystania umiejętności zawodowych, w celu podwyższania jakości opieki weterynaryjnej, dobrostanu zwierząt i zdrowia publicznego.	U_OUZ7.
04	potrafi działać zgodnie z obowiązującymi standardami i zasadami etycznymi.	U_OUZ11.
05	wykazuje zrozumienie potrzeby i konieczności kształcenia ustawicznego dla ciągłego rozwoju zawodowego.	U_OUZ12.
06	przestrzega zasad etycznych.	K_KP2.
07	wykazuje tolerancję dla postaw i zachowań wynikających z odmiennych uwarunkowań społecznych i kulturowych.	K_KP3.
08	ma świadomość konieczności zaangażowania w działalność organizacji zawodowych i samorządowych.	K_KP12.